

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	18XCdo/122/2016
Identifikačné číslo spisu:	6912213540
Dátum vydania rozhodnutia:	26.05.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Darina Ličková
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:6912213540.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, zastúpenej advokátskou kanceláriou: Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, proti odporcovi: Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné nám. 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Rimavská Sobota, pod sp. zn. 9C 272/2012, o dovolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 23. septembra 2015 č. k. 12Co 107/2015-81, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Odporcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Okresný súd Rimavská Sobota uznesením z 5. januára 2015, č. k. 9C 272/2012-57 uložil navrhovateľovi, aby v lehote 10 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia zaplatil súdny poplatok za odvolanie vo výške 20,-eur podľa položky č. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov.

Na odvolanie navrhovateľa Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 23. septembra 2015, č. k. 12Co 107/2015-81 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil.

Odvolací súd v odôvodnení poukázal na ust. § 2 ods. 4, § 5 ods. 1 písm. a/, § 6 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov. Poukázal tiež na to, že konanie o súdnych poplatkoch je osobitne upravené v Zákone o súdnych poplatkoch v ust. § 12 až § 14 zákona o súdnych poplatkoch ako aj na ust. § 18ca predmetného zákona.

Odvolací súd v odôvodnení konštatoval, že napadnuté uznesenie má všetky náležitosti podľa ust. § 169 O. s. p. Z obsahu spisu zistil, že navrhovateľ podal na okresný súd 27. septembra 2012 žalobu o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za

škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení neskorších právnych predpisov, ktorá mu mala byť spôsobená (okresným súdom) nesprávnym úradným postupom. Pretože do 30. septembra 2012 konanie bolo vecne oslobodené od súdneho poplatku, navrhovateľovi nevznikla podaním návrhu poplatková povinnosť prihladiť na intertemporálne ustanovenie § 18ca Zákona o súdnych poplatkoch.

Proti rozsudku okresného súdu č. k. 9C 272/2012-40 zo 16. júna 2014, ktorým bol návrh navrhovateľa zamietnutý, podal navrhovateľ odvolanie 7. júla 2014. Dňom podania odvolania sa začalo odvolacie konanie.

Odvolací súd uviedol, že od 1. októbra 2012 sa na konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom nevzťahuje vecné oslobodenie zakotvené v § 4 ods. 1 písm. k/ Zákona o súdnych poplatkoch v znení účinnom do 30. septembra 2012. Podaním odvolania proti rozhodnutiu súdu vo veci samej vznikla odvolateľovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie podľa ust. § 6 ods. 2 druhá veta Zákona o súdnych poplatkoch a položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu Zákona o súdnych poplatkoch, vo výške 20,-eur. Len v prípade, ak by nielen konanie na okresnom súde, ale zároveň aj odvolacie konanie sa začalo do 30. septembra 2012, vzťahovalo by sa vecné oslobodenie od poplatku podľa § 4 ods. 1 písm. k/ Zákona o súdnych poplatkoch v znení účinnom do 30. septembra 2012 aj na odvolacie konanie podľa § 4 ods. 4 Zákona o súdnych poplatkoch.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie navrhovateľ. Žiadal rozhodnutia súdov oboch nižších stupňov zrušiť bez náhrady a v prípade úspechu žiadal, aby mu bola priznaná náhrada trov dovolacieho konania. Dovolanie odôvodnil tým, že účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 237 písm. f/ O. s. p.), ktoré malo spočívať v prekvapivosti rozhodnutia odvolacieho súdu a v porušení jej práva na súdnu ochranu zaručenú čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, pretože mu súd uložil poplatkovú povinnosť v prípade, kde ju nemal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania toho istého dovolateľa - viď konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 2Cdo 280/2014, 2Cdo 295/2014, 2Cdo 310/2014, 2Cdo 331/2014, 2Cdo 350/2014, 2Cdo 552/2014, 3Cdo 275/2014, 3Cdo 333/2014, 3Cdo 374/2014, 5Cdo 301/2014, 5Cdo 353/2014, 5Cdo 390/2014, 7Cdo 398/2014, 7Cdo 526/2014, 8Cdo 431/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že v dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesnej vady konania tvrdenej navrhovateľom, nevyšli najavo ani iné vady uvedené v § 237 ods. 1 O. s. p. a prípustnosť podaného dovolania nevyplýva z § 239 O. s. p., najvyšší súd odmietol procesne neprípustné dovolanie podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p., § 151 a § 142 ods. 1 O. s. p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.